

Sygn. akt II Cz 296/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia pozwanych J. S. (1), A. M., J. S. (2) i

T. S.

na postanowienie w przedmiocie kosztów procesu zawarte w pkt. III wyroku

Sądu Rejonowego w Dzierżonowie z dnia 13 lutego 2013 r., sygn. akt I C

833/12,

w sprawie z powództwa Gminy Miejskiej D.

przeciwko H. S., J. S. (1), A. M., (...)

J. S. (2) i T. S.

o zapłatę 23.626,63 zł

p o s t a n a w i a:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w pkt. III w ten sposób, że zasądzić od strony powodowej na rzecz pozwanych J. S. (1), A. M., J. S. (2) i T. S. częściach równych kwotę 3.302,63 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

II. oddalić dalej idące zażalenie,

III. zasądzić od strony powodowej na rzecz pozwanych J. S. (1), A. M., J. S. (2) i T. S. 138 zł kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w pkt. III wyroku z dnia 13 lutego 2013 r. Sąd Rejonowy, na podstawie art. 100 zd. 1 kpc, zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu, gdyż strona powodowa wygrała sprawę tylko w stosunku do jednego ze współpozwanym, a każda ze stron była reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwani J. S. (1), A. M., J. S. (2) i T. S., wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie od powódki na ich rzecz solidarnie kosztów procesu w łącznej kwocie 4.698,73 zł, zarzucili naruszenie przepisu postępowania, tj. art. 100 zd. 1 kpc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i wzajemne zniesienie kosztów procesu między stronami,

w sytuacji gdy wynik procesu, jak również względy słuszności, uzasadniały zasądzenie od powódki na rzecz solidarnych pozwanych kosztów procesu na zasadach ogólnych, tj. zgodnie z art. 98 kpc, względnie stosunkowe rozdzielenie kosztów przy uwzględnieniu, że wygrali oni proces w całości.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jest uzasadnione w części. Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 kpc, strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić koszty procesu poniesione przez przeciwnika. Stosownie zaś do treści art. 100 kpc w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W sprawie, w której jest kilku pozwanych, wysokość podlegających zwrotowi kosztów procesu zależna jest od tego, w jakim stosunku każdy z nich uległ w procesie w stosunku do dochodzonego roszczenia i w jakim stopniu względem pozwanych strona powodowa uległa w sporze. Rozliczenie to zatem powinno być dokonane indywidualnie, może zaś być dokonane grupowo tylko w razie połączenia węzłem solidarności członków danej grupy. W ocenie Sądu Okręgowego, rację mają skarżący, że w rozpoznawanej sprawie nie było podstaw do wzajemnego zniesienia między stronami kosztów procesu. Zasada ta ma bowiem zastosowanie tylko wtedy, gdy jednocześnie są spełnione dwie przesłanki: 1) strony w jednakowym stopniu przegrały sprawę, 2) strony poniosły koszty w tej samej lub zbliżonej wysokości. Tymczasem, w analizowanym stanie faktycznym, strona powodowa pozwała pięć osób, zmierzając do tego, by każda z nich została zobowiązana – w ramach wskazywanej przez Gminę solidarności biernej – do zapłaty na jej rzecz dochodzonej kwoty. Sąd pierwszej instancji stanął natomiast na stanowisku, że tak sformułowane roszczenie powódki wobec czterech z pięciu pozwanych było nieuzasadnione i oddalił w tym zakresie powództwo. Taki wynik procesu, jak słusznie podnieśli skarżący, nie daje podstaw do zastosowania art. 100 kpc i zniesieniu kosztów procesu między stronami, nie można bowiem przyjąć, że strony uległy swojemu przeciwnikowi w połowie. Skarżący wygrali proces w całości, w takiej zaś sytuacji - stosując przepis art. 98 kpc – należało zasądzić na ich rzecz od strony powodowej koszty procesy w przypadającej na nich części. Skoro zatem całość kosztów procesu poniesionych przez wszystkich pozwanych (łącznie z H. S., wobec której Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo) to kwota 4.128,29 zł (na kwotę tę składa się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanych w kwocie 2400 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz 1.711,30 zł z tytułu kosztów dojazdu pełnomocnika pozwanych na rozprawę w dniu 5.11.2012 r., 12.12.2012 r. i 30.01.2013 r. - w dniu 19.09.2012 r., wskazywanym przez pełnomocnika pozwanych w zestawieniu kosztów na k. 117, pełnomocnik nie stawił się na rozprawie – k. 98), zaś powództwo zostało oddalone wobec czterech z nich, to kwotą podlegającą zasądzeniu na ich rzecz od strony powodowej jest kwota 3.302,63 zł (4/5 z 4.128,29 zł). Brak było przy tym podstaw do zasądzenia przedmiotowych kosztów solidarnie (skoro z dokonanych w sprawie ustaleń wynika, że pozwanych nie łączy węzeł solidarności), dlatego kwotę tę Sąd Okręgowy zasądził w częściach równych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, zmienił zaskarżone postanowienie jak w pkt. I, zaś dalej idące zażalenie oddalił (art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc), a o kosztach postępowania zażaleniowego – uwzględniając wynik sprawy - orzekł w oparciu o przepis art. 100 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, dokonując ich stosunkowego rozdzielenia.